

Vse, kar nas oblikuje

Predstava *Vse, kar sem* pokaže, kako kljub različnim oblikam drugačnosti zaživeti kot polnokrven član družbe / Lara Paukovič

Multivizija je evropski projekt, ki ga izvaja Zavod APIS skupaj s partnerskimi organizacijami. Namen projekta je bil usposobiti pripadnike ranljivih družbenih skupin, zlasti gibalno ovirane, migrante in priseljence iz nekdanjih jugoslovanskih republik, za ukvarjanje s fotografijo, videom, zvokom, plesom in gledališko igro s poudarkom na gledališču zatiranih. Končni rezultat je predstava *Vse, kar sem* pod vodstvom režiserke Ivane Djilas.

»Iskali smo nekaj skupnega – a kakšno skupno temo daš lahko nekomu, ki je invaliden, in nekomu, ki je migrant? Prišli smo do tega, da so ravno te ekstremne situacije nekaj, kar nas začne določati v absolutnem smislu,« pravi Djilasova.

»Če je nekdo invalid, ga družba najprej vidi kot invalida, enako je z migrantom,« pritrjuje programska vodja projekta Romana Zajec. »Toda namen našega projekta je odpreti prostor razumevanja sestavljenih identitet: gre za to, da smo lahko več stvari hkrati. Ženska v moškem poklicu, migrantka, žena, mama, invalidka ...«

Predstava je umeščena v hišo na Rakovi jelši, del Ljubljane, ki so ga naselili priseljenci z območja nekdanje Jugoslavije. Toda hiša je po opremljenosti tipična slovenska hiša in v njej so ostali vsi predmeti, ki so jih uporabljali stanovalci, zato zgodbe sodelujočih v predstavi, denimo migrantke iz Sirije ali priseljenke iz Črne gore, naseljujejo okolje, ki je simbolno slovensko.

Hiša na Rakovi jelši, kjer poteka predstava *Vse, kar sem* / Foto: Manca Juvan

»Ko Slovenec stopi v ta prostor, si reče – to je pa stol, kakršnega je imela tudi moja babica, ali te jugoslovanske koledarje imamo pa tudi mi doma ... Migrantu iz Sirije pa ta kontekst ni znan, a se mora temu okolju prilagoditi in se umestiti vanj,« pravi Ivana Djilas.

»V eni izmed sob, klasični slovenski kuhinji, vidite Abeer, sirsko begunko, kako kuha – pripravljajo našo potico in svojo hrano, ker se poskuša umestiti v ta prostor.« Na kuhinjskih policah poleg starih družinskih fotografij stanovalcev hiše stojijo fotografije njene družine, med katerimi je še posebej ganljiva fotografija otrok, ki držeč se za roke stopajo po ulici; njena moč se izkaže, ko spoznamo kontekst, posneta je bila namreč na zadnji dan, ki ga je družina – ko se je po štirih letih vojne odločila pobegniti – preživela v Siriji. Poleg Abeer v preostalih sobah (po njih obiskovalce predstave popelje Kolumbijec Camilo Acosta Mendoza, nekdanji inženir, zdaj ulični umetnik) med drugim spoznamo zgodbo Katrin Modic, ki je bila, preden je zaradi bolezni izgubila vid, obetavna znanstvenica na Institutu Jožefa Stefana; para, ki se na humoren način loteva stereotipov, povezanih z intimnimi odnosi invalidov, kajti eden od partnerjev, Aljoša Škaper, je na invalidskem vozičku; uživamo v fotorazstavi Jelene Radusinović iz Črne gore, poslušamo adviozgodbe beguncev, kot je Nojoud iz Alžirije, ki se sprašuje, ali bo v Ljubljani lahko dobila delo, četudi nosi glavno ruto – vsi po vrsti nas brez zadržkov spuščajo v svoje intimne svetove ...

Predstavo, ki je bila premierno prikazana prejšnji teden, bodo ponovili januarja: od 13. do 17. januarja bodo potekali tudi pogovori s strokovnjaki in izbranimi udeleženci projekta *Multivizija*.

GLO

“Umetnost preživeti”

Superalpinist Reinhold Messner o sebi, gorah, sreči in koncu sveta

Sultanova pot

Kako je Erdogan zveličal Turčijo

Kaj se je zgodilo Aung San Su Ci?

Zenski, ki je bila simbol mjanmarskega boja za človekove pravice, je padla v nemilost

Kot Rolling Stones

Spremembe uradne podobe o svoji starosti

V soju stadionskih luči

Duende: ali je prelepi v svetovno senzacijo

Konec golote / Zbudila se je s francosko

Bumble / Ameriška deportacija

Informacije

www.global-c

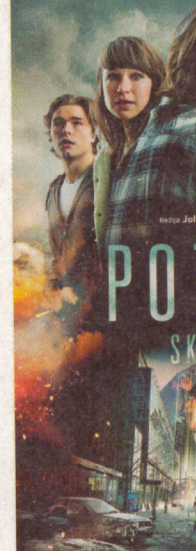
Telefon: 01 2

MLADI

OD 3.1.

KRISTIAN, IDUN, JULIA IN S

BODO

Potres je evropski hollywoodski žanr, mnenju mnogih boljše narejen.

Na voljo tudi v mladina.si/trg